Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

12. juli 2012*

»Nye medlemsstaters tiltrædelse — fastsættelse af en afgift på overskudslagre af landbrugsprodukter — henvisning i en national lovbestemmelse til en bestemmelse i en forordning fra Unionen, der ikke er blevet forskriftsmæssigt offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende på den pågældende medlemsstats sprog«

I sag C-146/11,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Riigikohus (Estland) ved afgørelse af 17. marts 2011, indgået til Domstolen den 25. marts 2011, i sagen:

AS Pimix, i likvidation,

mod

Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus,

Põllumajandusministeerium,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues, og dommerne U. Lõhmus, A. Rosas, A. Arabadjiev og C.G. Fernlund (refererende dommer),

generaladvokat: V. Trstenjak

justitssekretær: fuldmægtig K. Sztranc-Sławiczek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 3. maj 2012,

efter at der er afgivet indlæg af:

— AS Pimix, i likvidation, ved advokaat M. Ots og vandeadvokaat T. Pikamäe

— den estiske regering ved M. Linntam, som befuldmægtiget

— Europa-Kommissionen ved K. Saaremäel-Stoilov, H. Tserepa-Lacombe og A. Marcoulli, som befuldmægtigede,

* Processprog: estisk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 288 TEUF, artikel 297, stk. 1, TEUF og artikel 58 i akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EUT 2003 L 236, s. 33, herefter »tiltrædelsesakten af 2003«).

2 Anmodningen er indgivet under en sag mellem AS Pimix (herefter »Pimix«), i likvidation, og Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus (told- og afgiftsmyndighederne – told- og afgiftscenter syd) og Põllumajandusministeerium (landbrugsministeriet) vedrørende opkrævning af en afgift på overskudslagre.

Retsforskrifter

EU-retten

Tiltrædelsesakten af 2003

3 Artikel 2 i tiltrædelsesakten af 2003 har følgende ordlyd:

»Fra tiltrædelsesdatoen er bestemmelserne i de oprindelige traktater og de retsakter, der er vedtaget af institutionerne og Den Europæiske Centralbank før tiltrædelsen, bindende for de nye medlemsstater og gælder i disse stater på de vilkår, som er fastsat i disse traktater og i denne akt.«

4 I henhold til artikel 41, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003 kan Europa-Kommissionen vedtage foranstaltninger for at lette overgangen fra den nugældende ordning i de nye medlemsstater til den ordning, som anvendelsen af den fælles landbrugspolitik medfører. Disse overgangsforanstaltninger »kan træffes i en periode på tre år efter ikrafttrædelsesdatoen, og de må ikke anvendes ud over denne periode«.

5 Artikel 58 i tiltrædelsesakten af 2003 bestemmer:

»De tekster til de af institutionerne og af Den Europæiske Centralbank før tiltrædelsen vedtagne retsakter, som af Rådet, Kommissionen eller Den Europæiske Centralbank er udfærdiget på estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk, får fra tiltrædelsen gyldighed på samme vilkår som de tekster, der er udfærdiget på de 11 nuværende sprog. De offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, såfremt teksterne på de nuværende sprog er blevet offentliggjort på denne måde.«

Forordning nr. 1

6 Ifølge artikel 1 i Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1952-1958, s. 59), som ændret ved tiltrædelsesakten af 2003, er Unionens officielle sprog: »dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk«.

7 Forordningens artikel 4 bestemmer:

»Forordninger og andre dokumenter, der er almengyldige, affattes på de 20 officielle sprog.«

8 Det hedder i forordningens artikel 5:

»*Den Europæiske Unions Tidende* udkommer på de 20 officielle sprog.«

9 Samme forordnings artikel 8 bestemmer:

»Har en medlemsstat flere officielle sprog, bestemmes det efter anmodning fra den pågældende stat, hvilket sprog der skal anvendes på grundlag af de almindelige regler i den pågældende stats lovgivning.

[...]«

Forordning (EF) nr. 1972/2003

10 Kommissionens forordning (EF) nr. 1972/2003 af 10. november 2003 om overgangsforanstaltninger for samhandelen med landbrugsprodukter som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse (EFT L 293, s. 3) har hjemmel i bl.a. artikel 41 i tiltrædelsesakten af 2003.

11 I henhold til første betragtning til forordning nr. 1972/2003 tilsigter forordningen at »forebygge omlægning af samhandelen i forbindelse med de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter som følge af de ti nye medlemsstaters tiltrædelse af EU pr. 1. maj 2004«. Under hensyntagen til disse risici understreger tredje betragtning til forordningen, at det bør »fastsættes, at overskudslagre i de nye medlemsstater skal beskattes«.

12 Med henblik herpå bestemmer artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1972/2003, at de nye medlemsstater skal opkræve afgifter af indehavere af overskudslagre pr. 1. maj 2004 af produkter i fri omsætning.

13 Forordningens artikel 4, stk. 2, foreskriver:

»Med henblik på at bestemme hver indehavers overskudslagre tager de nye medlemsstater hensyn til følgende:

a) de gennemsnitlige lagre i årene før tiltrædelsen

b) handelsmønstret i årene før tiltrædelsen

c) de omstændigheder, hvorunder lagrene blev opbygget.

Begrebet overskudslagre gælder for produkter, der indføres til de nye medlemsstater eller har oprindelse i de nye medlemsstater. Begrebet overskudslagre gælder også for produkter, der skal afsættes i de nye medlemsstater.

[...]«

14 Forordningens artikel 4, stk. 3, bestemmer, at beløbet for afgiften på overskudslagre bestemmes ud fra den erga omnes importafgift, der gælder den 1. maj 2004. Denne afgift er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 281, s. 1).

15 For at sikre, at afgiften på overskudslagrene opkræves korrekt, skal de nye medlemsstater i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 1972/2003 straks udarbejde en opgørelse af de lagre, der findes pr. 1. maj 2004, og med henblik herpå senest den 31. oktober 2004 underrette Kommissionen om mængden af produkter i overskudslagre.

16 Denne forordnings artikel 4, stk. 5, bestemmer, at for Estland gælder artiklen bl.a. for produkter, der er omfattet af kode 0405 10 i den kombinerede nomenklatur (herefter »KN«), dvs. smør.

17 I henhold til forordningens artikel 10 finder den anvendelse fra den 1. maj 2004 til den 30. april 2007.

Forordning nr. 1789/2003

18 Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1) udgør KN. Denne ajourføres af Kommissionen én gang om året. Forordning nr. 1789/2003 trådte i kraft den 1. januar 2004.

Estisk ret

19 Den 7. april 2004 vedtog Riigikogu (parlamentet) lov om afgift på overskudslagre (Üleliigse laovaru tasu seadus, RT I 2004, 30, 203, herefter »ÜLTS«). Loven blev offentliggjort i *Riigi Teataja* den 27. april 2004 og trådte i kraft den 1. maj 2004.

20 I henhold til ÜLTS' § 7 er et »overskudslager« lig med forskellen mellem det lager, der den 1. maj 2004 befinder sig i den erhvervsdrivendes besiddelse, og overførselslageret.

21 ÜLTS' § 6 definerer begrebet »overførselslager« som det årlige gennemsnitlige lager i de sidste fire år forud for Republikken Estlands tiltrædelse af Unionen, dvs. 2000-2003, multipliceret med 1,2.

22 Ifølge ÜLTS' § 10 beregnes overførselslageret og overskudslageret af Põllumajandusministeerium på grundlag af den erhvervsdrivendes oplysninger. Ministeriet kan på den erhvervsdrivendes begrundede begæring tage hensyn til forskellige omstændigheder, der kan forklare en stigning i lageret, som ikke skyldes spekulation.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

23 Den 29. oktober 2004 fastslog Põllumajandusministeerium, at Pimix var i besiddelse af et overskudslager på 550 tons naturligt smør henhørende under KN-kode 0405 10 19.

24 Ved en afgiftsansættelse af 26. november 2004 fastsatte Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus den afgift af overskudslageret, som Pimix skulle betale, til 16 318 500 EEK. For at opfylde en dom afsagt af Riigikohus den 5. oktober 2006 trak Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja

tollikeskus denne afgiftsansættelse tilbage, og ved en ny afgiftsansættelse af 29. marts 2007 fastsatte myndigheden den af Pimix skyldige afgift til samme beløb, idet den anvendte den sats, der følger af ÜLTS' § 14, stk. 2, og artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1972/2003.

25 Pimix har anlagt sag til prøvelse af afgørelsen af 29. oktober 2004 og afgiftsansættelsen af 29. marts 2007. Selskabet fik ikke medhold i disse sager ved retten i første instans og appelretten. Pimix har i en kassationsanke kritiseret retsinstanserne for at have anvendt forordning nr. 1789/2003 og nr. 1972/2003, på trods af at disse ikke havde været genstand for en forskriftsmæssig offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* på estisk, og at den nationale lovgivning, som gennemfører KN, i øvrigt ikke længere var i kraft efter 1. maj 2004. Med henvisning til dom af 11. december 2007, Skoma-Lux (sag C-161/06, Sml. I, s. 10841), gjorde Pimix gældende, at de estiske myndigheder ikke kunne pålægge selskabet forpligtelser, som følger af bestemmelser, der ikke var optaget i national ret, og som ikke var forskriftsmæssigt offentliggjort før den 5. marts 2005.

26 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at afgørelsen af den sag, den skal afgøre, afhænger af, om de estiske myndigheder ved beregningen af overskudslagrene hos Pimix udelukkende har lagt de EU-retlige bestemmelser, der var gennemført ved ÜLTS, til grund, eller om de direkte har anvendt disse bestemmelser før deres forskriftsmæssige offentliggørelse på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende*.

27 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at de væsentlige elementer i afgiften, dvs. debitor for afgiften, dens genstand og dens sats, ikke klart og direkte fremgår af ÜLTS. Flere bestemmelser i ÜLTS henviser således til de EU-retlige bestemmelser. Hvad således angår debitor for afgiften er begrebet »erhvervsdrivende« defineret i ÜLTS' § 5, stk. 1, med henvisning til begrebet »landbrugsprodukter«, som selv er indført i ÜLTS' § 2 med henvisning til bestemmelserne i artikel 4, stk. 5, i forordning nr. 1972/2003 vedrørende Estland. Den forelæggende ret har anført, at denne sidste bestemmelse er uklar, idet det for at forstå indholdet af KN er nødvendigt at henholde sig til forordning nr. 1789/2003.

28 Den forelæggende ret har anført, at Pimix på det tidspunkt, hvor selskabet skulle indgive sin angivelse, ikke var i stand til at forstå nødvendigheden heraf eller vide, for hvilke landbrugsprodukter det var forpligtet til at indgive angivelse. Den 1. maj 2004, som er det tidspunkt, hvor overskudslagrene skulle fastsættes, og ved vedtagelsen af afgørelsen af 29. oktober 2004, hvor Pimix overskudslager blev fastsat, var forordning nr. 1789/2003 og nr. 1972/2003 ikke blevet offentliggjort på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende*.

29 Hvad særligt angår KN, der er fastsat ved forordning nr. 1789/2003, har den forelæggende ret anført, at den 1. maj 2004 var denne ikke optaget i nogen foranstaltninger i national ret, som var gældende på dette tidspunkt.

30 Henset til disse forhold, finder den nationale ret det tvivlsomt, om en henvisning i ÜLTS' § 2 til en EU-forordning, der ikke er blevet forskriftsmæssigt offentliggjort på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende*, udgør en sådan gennemførelse af forordningen, som omhandles i Domstolens dom af 4. juni 2009, Balbiino (sag C-560/07, Sml. I, s. 4447), og af 29. oktober 2009, Rakvere Lihakombinaat (sag C-140/08, Sml. I, s. 10533).

31 Under disse omstændigheder har Riigikohus besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Henset til EU-Domstolens domme ([Skoma-Lux-dommen, Balbiino-dommen og Rakvere Lihakombinaat-dommen]) skal artikel 288 TEUF, sammenholdt med [artikel 58 i tiltrædelsesakten af 2003], fortolkes således, at det af en borger kan forlanges, at han opfylder forpligtelsen i [forordning nr. 1972/2003],

a) selv om denne forordning ikke var offentliggjort på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende* den 1. maj 2004

b) og medlemsstatens lovgiver ikke i en intern retsakt havde defineret begrebet landbrugsprodukter, der omhandles i den nævnte forordning, men alene foretaget en henvisning til forordningens artikel 4, stk. 5, der ikke var forskriftsmæssigt offentliggjort

c) såfremt borgeren har opfyldt og ikke bestridt en af de forpligtelser, der følger af [forordning nr. 1972/2003] (angivelse af lagerbeholdningen i henhold til den for varen gældende korrekte kode)

d) og han er blevet pålagt en afgift af medlemsstatens myndigheder på en dato, hvor forordning nr. 1972/2003 allerede var blevet offentliggjort på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende*?

2) Følger det af [artikel 58 i tiltrædelsesakten af 2003], sammenholdt med artikel 297, stk. 1, TEUF samt tredje betragtning til og artikel 4 i [forordning nr. 1972/2003], at en medlemsstat kan pålægge borgeren en afgift af overskudslagre, selv om forordning nr. 1972/2003 den 1. maj 2004 endnu ikke var offentliggjort på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende*, men senere på det tidspunkt, da medlemsstatens myndigheder fastsatte afgiften, var blevet offentliggjort på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende*?«

Om de præjudicielle spørgsmål

32 Med de to spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 58 i tiltrædelsesakten af 2003 skal fortolkes således, at den er til hinder for, at de bestemmelser i forordning nr. 1972/2003, som den 1. maj 2004 hverken var offentliggjort på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende* eller optaget i national ret i Estland, kan anvendes i denne medlemsstat til skade for borgerne, på trods af at disse borgere har kunnet få kendskab til bestemmelserne på anden måde.

33 Det skal med henblik på besvarelsen af dette spørgsmål bemærkes, at det er et grundlæggende princip i Unionens retsorden, at en retsakt fra en offentlig myndighed ikke kan gøres gældende over for de retsundergivne, før disse har haft lejlighed til at gøre sig bekendt hermed ved en forskriftsmæssig offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* (dom af 25.1.1979, sag 98/78, Racke, Sml. s. 69, præmis 15, og Skoma-Lux-dommen, præmis 37).

34 Det fremgår i øvrigt af artikel 2 i tiltrædelsesakten af 2003, at de retsakter, der er vedtaget af institutionerne før tiltrædelsen, er bindende for de nye medlemsstater og gælder i disse stater fra tiltrædelsesdatoen. De kan imidlertid kun gøres gældende over for fysiske og juridiske personer i disse stater på de generelle vilkår, der gælder for gennemførelsen af EU-retten i medlemsstaterne, og som er fastsat i de oprindelige traktater og for de nye medlemsstaters vedkommende i selve tiltrædelsesakten af 2003 (Skoma-Lux-dommen, præmis 32).

35 For så vidt angår såvel Rådets og Kommissionens forordninger som disse institutioners direktiver, som er rettet til samtlige medlemsstater, følger det af bestemmelserne i artikel 297, stk. 2, TEUF, at disse retsakter kun kan skabe retsvirkninger, såfremt de har været offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* (jf. i denne retning Skoma-Lux-dommen, præmis 33).

36 Disse principper skal overholdes med samme konsekvenser, når unionsbestemmelser med henblik på deres gennemførelse forpligter medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger, der pålægger borgerne forpligtelser. Sådanne foranstaltninger skal derfor offentliggøres, således at sidstnævnte kan gøre sig bekendt med dem (jf. i denne retning dom af 20.6.2002, sag C-313/99, Mulligan m.fl., Sml. I, s. 5719, præmis 51 og 52). De berørte skal endvidere have mulighed for at gøre sig bekendt med kilden til de

nationale foranstaltninger, der pålægger dem forpligtelser. Der må i en sådan situation således ske offentliggørelse ikke kun af de pågældende nationale bestemmelser, men også af den EU-retlige retsakt, der i givet fald forpligter medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger, der pålægger borgerne forpligtelser (jf. i denne retning dom af 10.3.2009, sag C-345/06, Heinrich, Sml. I, s. 1659, præmis 45-47).

37 Det fremgår videre af artikel 58 i tiltrædelsesakten af 2003, sammenholdt med artikel 4, 5 og 8 i forordning nr. 1, at der ved en forskriftsmæssig offentliggørelse af en EU-forordning for en medlemsstat, hvis sprog er et officielt sprog i Unionen, forstås offentliggørelse heraf på dette sprog i *Den Europæiske Unions Tidende* (Skoma-Lux-dommen, præmis 34).

38 Domstolen har således fastslået, at artikel 58 i tiltrædelsesakten af 2003 er til hinder for, at forpligtelser i EU-lovgivningen, som ikke er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* på en ny medlemsstats sprog, skønt dette er et officielt sprog i Unionen, kan gøres gældende over for borgerne i medlemsstaten, selv om disse borgere på anden vis kunne have gjort sig bekendt med denne lovgivning (Skoma-Lux-dommen, præmis 51, og Balbiino-dommen, præmis 30).

39 Da Republikken Estland vedtog ÜLTS den 7. april 2004, gennemførte den de forpligtelser, som følger af forordning nr. 1972/2003, ved at indføre en afgift på overskudslagre af landbrugsprodukter og ved at fastlægge fremgangsmåden ved beregningen heraf. ÜLTS skaber i Estland således forpligtelser for borgerne, selv om den pågældende forordning ikke må gøres gældende over for borgerne, før disse har haft lejlighed til at gøre sig bekendt med denne gennem en forskriftsmæssig offentliggørelse på medlemsstatens sprog i *Den Europæiske Unions Tidende*. Blandt disse forpligtelser er forpligtelsen til senest den 15. maj 2004 at angive de lagre af visse landbrugsprodukter, som de var i besiddelse af den 1. maj 2004, til Põllumajandusministeerium. Det er ubestridt, at forpligtelsen til at indbetale afgiften på overskudslagre således er fastsat i forhold til det varelager, der var i besiddelse på denne dato. Datoen for udstedelsen af afgiftsansættelsen er således uden betydning for den begivenhed, der udløser denne afgift. Den omstændighed i hovedsagen, at afgiftsansættelsen af 29. marts 2007 er udstedt efter den forskriftsmæssige offentliggørelse på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende* af forordning nr. 1789/2003 og nr. 1972/2003 giver således ikke grundlag for at fastslå, at nævnte forordninger kunne gøres gældende over for Pimix på tidspunktet for ikrafttrædelsen af ÜLTS.

40 Domstolen har allerede fastslået, at den regel, der følger af Skoma-Lux-dommen, ikke er til hinder for, at de bestemmelser i forordning nr. 1972/2003, der er gentaget i ÜLTS, kan gøres gældende over for borgerne. Reglen ville imidlertid kunne gives et supplerende anvendelsesområde i den situation, hvor visse af denne forordnings bestemmelser, der ikke er gennemført ved ÜLTS, påberåbes af de estiske myndigheder over for borgere, inden offentliggørelsen på estisk af forordningerne (Balbiino-dommen, præmis 32, og Rakvere Lihakombinaat-dommen, præmis 34).

41 Ifølge forordning nr. 1972/2003 skal medlemsstaterne pålægge afgift på overskudslagre, som eksisterer den 1. maj 2004 for visse landbrugsprodukter, som er identificeret ved deres KN-koder. Den 1. maj 2004 var denne forordning imidlertid ikke blevet offentliggjort på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende*, idet denne offentliggørelse først fandt sted den 3. marts 2005. Hvad angår forordning nr. 1789/2003, som indeholder den KN, som var gældende på dette tidspunkt, blev denne først offentliggjort på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende* den 6. august 2004. Da ÜLTS trådte i kraft den 1. maj 2004, havde borgerne således ikke været i stand til at gøre sig bekendt med, hvilke varer der var underlagt afgiften på overskudslagre ved hjælp af EU-retlige bestemmelser, der var forskriftsmæssigt offentliggjort på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende*. ÜLTS fastlagde ikke disse varer, men henviste blot til artikel 4, stk. 5, i forordning nr. 1972/2003. Borgerne var i øvrigt ikke i stand til at identificere disse varer ved hjælp af national ret, idet den estiske toldnomenklatur var blevet ophævet fra den 1. maj 2004.

42 Under disse omstændigheder skal det fastslås, at de relevante bestemmelser i forordning nr. 1789/2003 og nr. 1972/2003 ikke kunne gøres gældende over for borgerne i Estland fra den 1. maj 2004, da de ikke havde været genstand for en forskriftsmæssig offentliggørelse på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende* eller var optaget i national ret i denne medlemsstat.

43 Den estiske regering har imidlertid understreget, at Pimix i hovedsagen ikke var uvidende om rækkevidden af sine forpligtelser fra 1. maj 2004, idet tiltrædelsesakten af 2003 allerede omtalte afgiften på overskudslagre af landbrugsprodukter. Regeringen er af den opfattelse, at den omstændighed, at forordning nr. 1972/2003 ikke kunne gøres gældende over for borgerne, er i strid med formålet med denne forordning og tiltrædelsesakten af 2003, som består i at forebygge spekulation med landbrugsprodukter.

44 Domstolen har imidlertid allerede fastslået, at overholdelsen af den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 33-38, og som er inspireret af retssikkerhedsprincippet og ligebehandlingsprincippet, ikke er i strid med princippet om EU-rettens effektive virkning, idet dette sidstnævnte princip ikke kan vedrøre regler, som endnu ikke kan gøres gældende over for borgerne. Såfremt det blev antaget, at en retsakt, som ikke var blevet forskriftsmæssigt offentliggjort, kunne anvendes efter princippet om den effektive virkning, ville dette være ensbetydende med at lade borgerne i den pågældende medlemsstat bære de negative følger af den manglende overholdelse af den forpligtelse, som påhviler Unionens administration, til at stille al gældende fællesskabsret til rådighed på alle Unionens officielle sprog på tiltrædelsesdatoen (jf. i denne retning Skoma-Lux-dommen, præmis 42).

45 Den estiske regering har ligeledes gjort gældende, at Pimix uden vanskeligheder opfyldte sine angivelsesforpligtelser efter ÜLTS, hvorved selskabet viste, at det kendte rækkevidden af sine forpligtelser selv før den forskriftsmæssige offentliggørelse på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende* af forordning nr. 1789/2003 og nr. 1972/2003.

46 Den omstændighed, at det selskab, der er sagsøger i hovedsagen, nøjagtigt har angivet mængden af afgiftspligtige varer i dets besiddelse den 1. maj 2004 og således var informeret om de EU-retlige bestemmelser, som fandt anvendelse, er imidlertid ikke tilstrækkelig til, at EU-retlige bestemmelser, som ikke er blevet forskriftsmæssigt offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, kan gøres gældende over for selskabet (jf. i denne retning Skoma-Lux-dommen, præmis 46).

47 Henset til ovenstående skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 58 i tiltrædelsesakten af 2003 skal fortolkes således, at den er til hinder for, at de bestemmelser i forordning nr. 1972/2003, som den 1. maj 2004 hverken var offentliggjort på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende* eller optaget i national ret i Estland, kan anvendes i denne medlemsstat til skade for borgerne, på trods af at disse borgere har kunnet få kendskab til bestemmelserne på anden måde.

Sagens omkostninger

48 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

Artikel 58 i akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at de bestemmelser i Kommissionens forordning

(EF) nr. 1972/2003 af 10. november 2003 om overgangsforanstaltninger for samhandelen med landbrugsprodukter som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse, som den 1. maj 2004 hverken var offentliggjort på estisk i *Den Europæiske Unions Tidende* eller optaget i national ret i Estland, kan anvendes i denne medlemsstat til skade for borgerne, på trods af at disse borgere har kunnet få kendskab til bestemmelserne på anden måde.

Underskrifter